

Mødet den 4. Juni 1925.

1. (J. Nr. 23^b—1925). **Regnskab for Aftenskolen for Arbejdere for 1924—25.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 19¹⁶—1925). **Meddelelse om, at der er tilstaaet Kommunen 1800 Kr. som Statstilskud til Uddryddelse af Rotter.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 10¹—1925). **Meddelelse fra Amtsraadet angaaende Valg til Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse.**

Amtsraadet tiltræder Valget af H. P. Christensen, P. Petersen, Bernt Jensen og Murermester N. M. Bak, samt som Formand Borgmester Drechsel, alle fra $\frac{1}{4}$. 1925 til $\frac{31}{3}$. 1929.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 210—1924). **Henstilling fra Aldersrentesudvalget om, at forskellige Spørgsmaal angaaende Aldersrentenyderes Indlæggelse paa Sygehuse forelægges Ministeriet til Afgørelse.**

Fra Udvalget forelaa følgende Skrivelse:

»Paa given Anledning skal Udvalget tillade sig at anmode om, at følgende Spørgsmaal maa blive forelagt Indenrigsministeriet til Afgørelse:

1. Er Kommunen forpligtet til at modtage Aldersrentenydere, der er Medlemmer af stats-

anerkendt Sygekasse, til Kur og Pleje i Alderdomshjemmets Sygeafdeling, der efter sin Bestemmelse ogsaa tjener som Sygehus for Aldersrentenydere, der har Bopæl udenfor Hjemmet. Det bemærkes herved, at Aldersrentenydere, ogsaa saadanne, der er Medlemmer af anerkendt Sygekasse, som Regel afvises fra Byens øvrige Hospitaler, naar der er Tale om Hospitalsindlæggelse.

2. Er vedkommende anerkendte Sygekasse forpligtet til at betale for aldersrentenydende Medlemmers Kur og Pleje i Alderdomshjemmets Sygeafdeling, og — i bekræftende Fald — efter den for Medlemmer af anerkendt Sygekasse for Byens øvrige kommunale Hospitaler fastsatte nedsatte Takst (2 Kr. pr. Dag) eller efter den af Ministeriet for Benyttelse af Alderdomshjemmets Sygeafdeling fastsatte Takst (»Refusionstaksten« — 3 Kr. 40 Øre pr. Dag).
3. Hvis den for Medlemmer af anerkendt Sygekasse fastsatte nedsatte Takst skal anvendes overfor Sygekassen, kan da Differencen mellem denne og »Refusionstaksten«, efter at den Del af Aldersrenten, der skal anvendes til Dækning af Hospitalsopholdet er fradaget, opføres til Refusion overfor Staten og andre Kommuner.«

A n d r. B i t s c h oplyste, at Anledningen til Forespørgslen var Vanskeligheden ved at faa de gamle indlagt paa Hospital. Paa Alderdomshjemmets Sygeafdeling var der kun begrænset Plads, og de kunde heller ikke der faa den Behandling som paa Kommunehospitalet, men her blev de stadig afvist.

K. M o u s t e n havde ikke noget imod at rette Forespørgslen til Ministeriet; men ellers havde Al-

dersrentenyderne samme Adgang til Kommunehospitalet som alle andre, og hvis de var nægtet Indlæggelse, var Grunden vist, at Sygdommen var almindelig Alderdomssvaghed, og i saa Fald gik det efter Tur.

A n d r. B i t s c h kunde nævne et bestemt Tilfælde, hvor vedkommende Patient var farlig for sine Omgivelser, og Lægen havde skrevet Indlæggelsessedel til Hospitalet, med alligevel blev vedkommende afvist. I alle Tilfælde var det meget vanskeligt at faa en Aldersrentenyder indlagt paa Kommunehospitalet.

Forslaget tiltraadtes.

5. (J. Nr. 54—1925). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar og Boligkontroludvalget om **Oprettelse af et boligstatistisk Kontor.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Flertallet (Bernt Jensen, J. Perregaard, H. J. Baden og Andr. Bitsch) indstiller, at der her i Byen oprettes et boligstatistisk Kontor i Henhold til Boliglovens § 32, og at det underlægges Bygningsinspektørens Kontor, da man anser det for heldigst, at det administreres sammen med Kontoret for den kommunale Boligkontrol, som i Forvejen er underlagt dette Kontor.«

»Mindretallet (P. Baunsgaard og H. P. Salling) kan ikke anbefale Oprettelse af et boligstatistisk Kontor, da man formener, at Nytten deraf vil være ret illusorisk, hvorimod Bekostningen ikke bliver helt ringe. — Skulde Byraadet desuagtet vedtage, at der oprettes et saadant Kontor, er vi enige med Flertallet i, at det underlægges Bygningsinspektøren sammen med Boligkontrollens øvrige Kontorarbejde.«

B e r n t J e n s e n erindrede om Forhandlingen paa forrige Byraadsmøde foranlediget ved en Skri-

velse fra Lejerforeningen. Spørgsmaalet om et boligstatistisk Kontor var ikke af ny Dato, men det var blevet særlig aktuelt efter den ny Boliglov, som frigav Opsigelsesretten og delvis Lejeforhøjelsen. I Lovens § 32 stod, at Kommunalbestyrelsen er berettiget til at oprette et saadant Kontor for at tilvejebringe statistisk Materiale, og det var ogsaa nødvendigt af den Grund, at Loven klart fastslog Kommunernes Pligt til at skaffe Lejlighed til de Husvilde. Hvis Kontoret skulde have nogen Betydning, maatte der være effektiv Anmeldelsespligt for baade Ejer og Lejer, og i saa Fald kunde man omtrent beregne, hvor mange der blev for Kommunen at skaffe Husly til. Kontoret betød ikke særlig meget økonomisk set for Kommunen, og Taleren vilde derfor paa Udvalgsflertallets Vegne anbefale at oprette det.

H. P. Salling vilde paa Mindretallets Vegne fraraade at oprette dette Kontor. Ved Bolignødens Begyndelse søgte man at faa et Overblik over Stillingen ved den kommende Flyttedag, og man anmodede derfor alle Husvilde om at melde sig paa Bygningsinspektørens Kontor. De meldte sig ogsaa, men de glemte at meddele, naar de selv skaffede sig Lejlighed, og derfor blev Statistikken ganske værdiløs. Det vilde sikkert gaa paa samme Maade nu, idet man savnede Midler til at tvinge Folk til at gøre Anmeldelse, og en Del rejste fra Byen uden at meddele noget derom, saa hvis der skulde træffes Foranstaltninger i Henhold til en saadan Statistik, vilde man let skyde over Maalet. Det eneste sikre ved et saadant Kontor var Udgiften dertil; det øvrige blev vist illusorisk.

A n d r. B i t s c h beklagede, at Mindretallet ikke kunde gaa med til at oprette et statistisk Kontor, særlig da Boligloven gav Bemyndigelse der-

til, og denne Lov var jo ikke mindst de Konservatives Værk. I København saa man ganske anderledes paa dette Forhold; der var vist alle Partier enige om, at Kontoret var nødvendigt.

M. B r a m m e r sluttede sig til Flertallets Forslag. Kontoret var sikkert nødvendigt under de nuværende Boligforhold, og det vilde forhaabentlig ogsaa gaa op for Folk, at de skulde gøre Anmeldelse. Hvis nogen flyttede fra Byen, kunde det vel ses gennem Mandtalsregistret, saa ved et Samarbejde mellem de to Kontorer kunde der nok skaffes en ret sikker Statistik. Man skule nødigt til at stille daarlige Barakker op i sidste Øjeblik.

N. C. C h r i s t i a n s e n fandt det ganske unødvendigt at oprette et saadant Kontor, for Taleren troede ikke paa, at der eksisterede nogen Bolignød; det var nærmest et Kunstprodukt. Siden 1914 var Byens Folketal forøget med 12000 Mennesker, og hvis man blot regnede med 3 Individer pr. Lejlighed, skulde Tilvæksten altsaa være 400 Lejligheder aarlig. Men Kommunen havde nu givet Tilskud til ca. 500 Lejligheder, som skulde være færdige til Oktober Flyttedag, og selv om en Del af disse ikke kunde naa at blive fuldført paa Grund af Lockouten, vilde de kunne være færdige til Nyt-aar, og saa var der faktisk ingen Bolignød i Byen. Man skulde nødigt ind paa at efterabe København i dette Forhold, for det statistiske Kontor havde der givet et saa forkert Billede af Forholdene, at der var blevet en umaadelig Forvirring, og ca. 4000 Lejligheder stod tomme derovre. Det var ikke Lejen, som var afskrækkende, for en 3-Værelses Lejlighed kostede 500—850 Kr. Selvfølgelig vilde der altid mangle Lejligheder til Folk, som ikke regnede med at skulle betale nogen Husleje, men for deres Skyld behøvede man ikke at lave noget

statistisk Kontor. Man kunde næppe tvinge Folk til at efterkomme det, som § 32 tilsigtede, og saa var Kontoret ikke til nogen som helst Nytte.

J. P e r r e g a a r d svarede hertil, at i Henhold til den Smule Statistik, man hidtil havde haft, manglede der i Byen 900 Lejligheder. Der opførtes for Tiden 360 Lejligheder, ikke 500, men selv med dette Tal manglede der alligevel 400. Det var rigtigt, at der i København stod en Del Lejligheder ledige, men det var Spekulationsejendomme, der var bygget saa daarligt, at ingen kunde være tjent med at bo i dem, og den Slags skulde man nødig ind paa at bygge i Aarhus. Der var ingen Tvivl om, at Kontoret vilde blive til stor Nytte; baade Stadsarkitekten og Bygningsinspektøren var af samme Mening som Flertallet i denne Sag.

H. J. B a d e n hævdede, at Forholdene ikke kunde sammenlignes med 1916, da Lejerne skulde melde sig; her var det baade Ejer og Lejer, der skulde anmelde Opsigelser og Udlejninger, og saa kunde det altid kontrolleres, og man kunde faa et virkeligt Overblik over Situationen. Samtidig fik man Kontrol med, at de Lejer, som skulde godkendes af Kommunen, ogsaa blev det. At der ikke var nogen Bolignød, var ingen ny Paastand; det samme havde man bevist for Københavns Vedkommende, og alligevel opretholdt man der en stærk Lejerbeskyttelse. Men de, som kendte Forholdene og vidste, hvorledes Folk maatte bo paa Tagkamre, i Lysthuse og paa Kaserne, kunde sikkert ikke for Alvor sige, at der ikke var nogen Bolignød. Hr. Christiansens Statistik var baade til at le og græde over; hvad nyttede det, at der et enkelt Aar byggedes 400 Lejligheder, naar der ikke i flere Aar var bygget noget af Betydning. Taleren vilde takke Hr. Christiansen for Meddelelsen om, at man kunde

faa en 3-Værelses Lejlighed i København for 500 Kr.; forhaabentlig vilde man i Aarhus tage Eksempel deraf.

B o r g m e s t e r e n haabede ikke, at Bygningshaandværkerne i Aarhus kom ind paa at bygge den Slags Huse, som Hr. Christiansen havde omtalt fra København.

Flertallets Indstilling vedtoges med 13 Stemmer mod 8.

6. (J. Nr. 203—1925). **Andragende fra Politiforeningen om Bevilling af 400 Kr. til at sende en Repræsentant til en Politiudstilling i Karlsruhe.**

Kasseudvalget kan efter Omstændighederne anbefale Andragendet.

Bevilgedes.

7. (J. Nr. 217—1925). **Andragende fra Hjælpekassens Bestyrelse om Bevilling af 2000 Kr. til Deltagelse i et Møde i København.**

Kasseudvalget kan efter Omstændighederne anbefale Andragendet.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at der havde været Tale om at bevilge et mindre Beløb, men da de fleste af Hjælpekassens Bestyrelse var nyalgt, og det derfor var af Betydning for dem at overvære Mødet og høre de forskellige Beretninger og Foredrag, havde Udvalget anbefalet at bevilge de 2000 Kr.

Bevilgedes.

8. (J. Nr. 204—1925). **Andragende fra Værgeraadene om Bevilling til Deltagelse i Mødet paa Nyborg Strand.**

Kasseudvalget indstiller, at der som tidligere bevilges 200 Kr. til hvert Værgeraad.

Indstillingen vedtoges.

9. **Andragender om Byggedispensationer** for følgende Ejendomme:
- (J. Nr. 2⁴¹—1925). Bygningslovens § 21 for Fredensgade Nr. 54.
 - (J. Nr. 2⁴²—1925). Bygningslovens §§ 6 og 8 for Østboulevard Nr. 5.
Anbefaledes.
10. (J. Nr. 1⁴—1925). **Andragende om Tilladelse til Sammenlægning** af Matr. Nr. 1287 a. og 1289 d. af Bygr.
Anbefaledes.
11. **Andragender om Tilladelse til Udstykning** af:
- (J. Nr. 1⁶—1925). Matr. Nr. 1504 a. og 1504 z. af Bygr.
 - (J. Nr. 1⁷—1925). Matr. Nr. 2117 g. 2117 k. og 2117 r. af Bygr.
Anbefaledes.
12. (J. Nr. 2⁴³—1925). **Andragende om Dispensation fra W. C. Regulativet** for Kapellet paa Vestre Kirkegaard.
Bevilgedes.
-